

Høringssvar fra medarbejderne i Voksenservice ifm. budget 2022-2025

Medarbejderne i Voksenservice anerkender, at kravet om produktivitetsstigninger ikke er en del af budgettet for det kommende år og at der ikke er lagt op til direkte besparelser på området. Det er dog også de eneste lyspunkter, vi kan se i budgetforslaget, hvilket er langt fra tilstrækkeligt til at give os håb i det mørke, vi pt. befinder os i, i forhold til budgetoverholdelse.

Myndighedsbudgettet på voksensocialområdet er under pres og har været det gennem mange år. I år ser det ud til at vi overskrider budgettet med op mod 41 mio. kr. og vi kan ikke se, hvordan vi kan indhente så store millionbeløb i årene der kommer. Så når I siger vi ikke skal spare, er det en sandhed med modifikationer, når der er budgetoverskridelser, der skal indhentes, og en stigende tilgang af borgere med behov for specialiserede indsatser.

Det ser vi eksempelvis med stigende tilgang af førtidspensionister med massive problemer og blandt dem, der kun er berettiget til brøkpension, også store økonomiske vanskeligheder.

Ligeledes er der gennem flere år sket en opgave- og ansvarsglidning fra regionernes behandlingstilbud til kommunens sociale indsatser. Borgerne bliver udskrevet hurtigere fra psykiatrien såvel som somatikken og har brug for støtte for at kunne fungere i eget hjem og mange søger om specialiserede botilbud.

Vi mærker det økonomiske pres meget tydeligt, da vi sidder med visitationen til de dyreste, tungeste og mest langvarige indsatser. Der har de sidste mange år været iværksat optil flere handleplaner, initiativer og analyser foretaget af eksterne konsulentbureauer mv. med henblik på at optimere og effektivisere arbejdet og hjælpe borgerne hurtigere og billigere, herunder også via tilførsel af ressourcer til flere rådgivere mhp. hyppige opfølgning på indsatserne, som dog ikke er set at give helt den fornødne tid til det direkte borgerrettede arbejde, da meget af ekstra tid er gået til deltagelse i flere dage i rehabiliteringsteamet, uddannelse, udviklings- og arbejdsgrupper, ny manual for Nexus osv.

Aktuelt er der en storstilet kompetenceudviklingsforløb i gang på tværs af socialområdet, som på mange måder giver rigtig god faglig mening, men vi oplever det også som et paradoks og et stort fagligt dilemma at skulle være repræsentant for en rehabiliterende og recoveryorienteret tilgang til borgerne, hvor vi lytter til deres håb og drømme, når en af forudsætningerne er, at det skal være med til at nedbringe udgifter.

Vi har forståelse for, at der er nødt til at være hånd i hanke med økonomien og at Roskilde kommunes egne tilbud bør være førstevalg til at imødekomme borgerenes behov for støtte, men vi oplever også oftere at økonomiske hensyn vejer tungere end den faglige vurdering, og at vores handlerum er blevet indskrænket, blandt andet fordi vi har fået frataget en stor del af vores egenkompetence til iværksættelse af indsatser.

Det betyder, at sagsgangen og sagsbehandlingstiden forlænges og forhales, fordi vi skal igennem flere led i organisationen og ofte bliver bedt om at vende hver en sten i jagten på den billigste løsning, som samtidig kan anses som værende nogenlunde inden for lovens rammer. Den store fokus på økonomi medfører merarbejde for os, hvilket går ud over borgerne, der må vente længere tid på afgørelser og opfølgning. Vi savner

at der bliver vist tillid til vores faglige vurderinger og tiltro til at vi er økonomisk ansvarlige, når vi peger på indsatser.

Området er præget af udgifter som ikke kan styres, fx tilflytning af borgere med ret til BPA-ordning, kortere indlæggelser i behandlingspsykiatrien mv. Dertil er vi bekymrede over hvilke afledte effekter og konsekvenser det vil have på voksensocialområdet, når jobcentrets midler til indsatser bliver beskåret og flere initiativer ikke videreføres.

Vi savner klar tale om hvilke forventninger borgerne kan have til serviceniveauet for sagsbehandlingen og indsatserne på voksensocialområdet. Som det er nu kan vi ikke leve op til fx sagsbehandlingsfristerne og vi får ikke lov til at gå med borgerens håb og drømme og det vi fagligt vurderer som den bedste – og på sigt mest bæredygtige, også økonomisk – indsats. Hvad er det vi ikke skal levere? Hvad er det borgerne ikke kan forvente af os? Vi bruger pt. ca. 20 % af vores arbejdstid på at tale om hvordan vi kan gøre det hele bedre, hurtigere og mere omkostningseffektivt. Hvornår får I tillid til vores faglighed, som I selv har investeret i og giver os arbejdsro?

Høringssvaret er udarbejdet på baggrund af drøftelse ved møde den 23. september 2021.